

ฉบับปรับปรุง

๒๕๖๘

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๖๐

ฉบับล่าสุด

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๘)

Copyright © 2024

สงวนลิขสิทธิ์ :

ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๘) ไปทำซ้ำ หรือเผยแพร่ในรูปแบบใดๆ หรือด้วยวิธีอื่นใด ไม่ว่าจะผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางกลไกรวมทั้งการถ่ายเอกสาร การบันทึก หรือเก็บข้อมูล โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก กลุ่มวิชาการ RUN OF LAW

ผู้เขียน RUN OF LAW

จำนวนครั้งที่พิมพ์ : พิมพ์ครั้งที่ 1

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมายประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สุภาชิตกฏหมาย

“ผู้กระทำหรือผู้ยินยอมพร้อมใจด้วย
ย่อมมีโทษดุจกัน”

สารบัญ

(พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐)

	มาตรา	หน้า
	๑-๕	๘
หมวด ๑ บททั่วไป	๖-๑๒	๑๓
หมวด ๒ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น		
ส่วนที่ ๑ การเสียอากร	๑๓-๑๘	๑๕
ส่วนที่ ๒ การประเมินอากร	๑๙-๒๔	๑๘
ส่วนที่ ๓ การคืนอากร	๒๕-๓๑	๒๑
ส่วนที่ ๔ การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การ ประเมินอากร	๓๒-๔๙	๒๔
หมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก	๕๐-๖๓	๓๐
ส่วนที่ ๑ การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล	๖๔-๘๕	๓๕
ส่วนที่ ๒ การนำของเข้าและการส่งของออกทางบก	๘๖-๙๑	๔๓
ส่วนที่ ๓ การนำของเข้าและการส่งของออกทาง อากาศ	๙๒-๙๘	๔๖
ส่วนที่ ๔ ตัวแทน	๙๙-๑๐๑	๔๙
หมวด ๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง		
ส่วนที่ ๑ การผ่านแดนและการถ่ายลำ	๑๐๒-๑๐๖	๕๐

	มาตรา	หน้า
ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง	๑๐๗-๑๑๐	๕๒
หมวด ๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และ ท่าเรือรับอนุญาต		
ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง	๑๑๑-๑๑๕	๕๔
ส่วนที่ ๒ การดำเนินการ	๑๑๖-๑๓๑	๕๖
ส่วนที่ ๓ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	๑๓๒-๑๓๕	๖๑
หมวด ๖ เขตปลอดอากร		
ส่วนที่ ๑ การจัดตั้งเขตปลอดอากร	๑๓๖-๑๔๕	๖๓
ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอด อากร	๑๔๖-๑๕๐	๖๖
ส่วนที่ ๓ สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร	๑๕๑-๑๕๖	๖๗
หมวด ๗ พนักงานศุลกากร	๑๕๗-๑๗๔	๗๐
หมวด ๘ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ		
ส่วนที่ ๑ เขตควบคุมศุลกากร	๑๗๕-๑๗๗	๗๖
ส่วนที่ ๒ พื้นที่ควบคุมร่วมกัน	๑๗๘-๑๘๓	๗๗
ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง	๑๘๔-๑๘๗	๗๙
ส่วนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง	๑๘๘-๑๙๑	๘๑
ส่วนที่ ๕ พื้นที่พัฒนาร่วม	๑๙๒-๒๐๑	๘๒
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	๒๐๒-๒๕๗	๘๕

	มาตรา	หน้า
บทเฉพาะกาล	๒๕๘-๒๖๒	๙๗
อัตราค่าธรรมเนียม		๑๐๐

พระราชบัญญัติ

ศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒
- (๑๐) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๑๒) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๑๓) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
- (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙

พ.ศ. ๒๕๒๘

- (๑๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๑๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๑๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๕๓ ก/หน้า ๒๖/๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

- (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
(๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
(๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘
(๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
(๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗
(๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากร” หมายความว่า อากรศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือ
กฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอากรศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” หมายความว่า ความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียใน
ของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากร
ได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอากรขาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” หมายความว่า ความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสีย
ในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอากรขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่
ได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือ
ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“ของต้องกักต” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้า
มาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาต
หรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย